

dog erkjender har en ganske overordentlig Vægt.

Formanden: Den ærede 1ste Landsthingsmand for 2den Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Gaffner: Jeg har begjæret Ordet for en kort Bemærkning og skal ogsaa indskrænke mig dertil. Jeg tror, jeg er bleven misforstaaet af den ærede Minister. Jeg har maaske selv givet nogen Anledning dertil ved at bruge Udtrykket „et Mindretal“ i Kommissionen; jeg sigtede til et tidligere Mindretal, og jeg tror, at jeg præciserede det ved at sige, at det var Kommandør Wildes Projekt, jeg sigtede til. Den ærede Minister fandt ikke mine Udtalelser om Ringbanen tilstrækkelig oplysende, og han troede, at jeg sluttede mig til det nuværende Mindretal, til Kommissionsforslaget om en underjordist Ringbane. Det er langt fra Tilfældet. Jeg troede, at jeg tilstrækkelig havde betegnet mit Standpunkt ved at sige, at jeg ansaa en Ringbane ved Kjøbenhavn for overflødig, og ved at tilføje: ialtfald en Ringbane, som begynder med at gjøre et Sving halvveis ud til Hellerup.

Formanden: Det ærede 2det Medlem for 8de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Breinholt: Det skal blive en ganske kort Bemærkning. Jeg vilde blot benytte Leiligheden til at inoødegaa en Misforstaaelse fra den ærede Indenrigsministers Side. Han udtalte, at jeg havde sagt, at jeg er en Ven af en Centralbanegaard, og det er rigtigt; men naar han tilspøiede, at det forekom ham, at det af mig stillede Vædringsforslag stod i en bestemt Strid med en saadan Udtalelse, saa tror jeg paa ingen Maade, at en saadan indre Modstrid er tilstede. Jeg gaar ud fra, at Centralbanegaarden er tilstrækkelig stor, uden at behøve nogen Udvidelse mod Øst, og skulde jeg tage fejl i denne Antagelse, vil man jo kunne faae Leilighed til Udvidelser til andre Sider, navnlig ogsaa i de Retninger, som af Udvalget ere foreslaaede, dels mod Vest, dels mod Nord, for ikke at tale om den store Udvidelse mod Syd, som det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds har foreslaaet.

Blong: Jeg skal holde mig den Formaning, jeg igaar fik af Formanden, efterrettelig og benytte Ordet med stort Maadehold. Jeg skal blot bemærke, at jeg natur-

ligvis erkjender, at der kan være en Jernbanefilosofi, som der er en Kunstfilosofi, en Moralfilosofi osv., det vil sige, at man kan betragte Jernbanespørgsmaal fra store og almindelige Systemers Synspunkt, og det kan være meget nyttigt og rigtigt at gjøre saa. Men jeg tror dog ikke, at dette Synspunkt er saa almindelig anerkjendt, som den ærede Ordfører antager. Jeg kan gjerne indrømme ham, at der maaske de fleste Steder i Verden findes Centralbanegaarde — paa et af de Steder, han nævnte, Frankfurt, findes der forøvrigt to Banegaarde (En Stemme: fem!) — og det er naturligvis overordentlig heldigt, dersom en Banegaard paa engang kan være Centrum for Jernbanerne og for Byen. Det er givet, at en Centralbanegaard isaafald er næsten det idealt Rigtige; men forekomsten maa jo Byens Form og Bestaffenheden af de forskjellige Jernbanelinier afgjøre, om det er rigtigt at lægge Banegaarde paa eet Sted eller at fordele dem paa flere. Her ville vi efter den ærede Ministers Forslag efterhaanden, haabe vi, faae 3 Banegaarde paa den Halvcirkel, som Kjøbenhavn paa Landsiden udgjør, og det vil da efter min Mening ikke blot ikke være til Skade, men endog være meget nyttigt at faae en fjerde der, hvor Byen paany støder til Banen, og hvor man maa vente en Bane, hvis der engang kommer en saadan fra Amager med Vandforbindelse over til Skaane.

Jeg bad egenlig om Ordet for at gjøre en Modbemærkning overfor den ærede Ordfører, som vilde trøste mig for min Sorg over den Stade, Kommunen vil lide ved den tilfattede Inddragelse af Kommunens Jord Øst for den nuværende Banegaard og ind paa Vandværket. Det er just ikke Vandværkets Kulhus, som særlig generer mig, Dersom Kulhuset ikke var bygget sammen med Maskinbygningen, vilde det ikke genere; men naar Grændsen skal gaa gjennem Kulhuset, kommer selve Vandværket saaledes ind paa Banen, at der virkelig ikke bliver Plads til en Udvidelse, hvis den behøves. Og medens jeg vel veed, at 4 høitagede Medlemmer af Kommunalbestyrelsen have haft Sæde i Kommissionen, og jeg ikke tvivler om, at de have benyttet Leiligheden til at værges Kommunens Interesser, foreligger der dog ikke i Betænkningen noget Vidnesbyrd om, hvorledes de have stillet sig. De kunde være blevet overstemte, uden at have fundet sig foranledigede til at dissentiere, netop fordi de paa et andet Sted havde Leilighed til at sige deres Mening, og nu foreligger der i Udvalgets Betænkning en Skrivelse fra Magistraten af 5te Oktober 1882, altsaa en 2